

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521203102
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521203102.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. N. C., narodenú XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T. I. T. D., dieťa rodičov matky N. C., narodenej XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, zastúpenej N.. F. W., advokátkou, so sídlom H. D. XXX, Y. a otca C. C., narodeného XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, zastúpeného N.. F. B., advokátkou, so sídlom Y. 7, T. I. T. D., o návrhu matky o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/68/2021-100 zo dňa 24. marca 2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/68/2021-103 zo dňa 25. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV. v spojení s opravným uznesením p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú T. N. C., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať majetok maloletej budú obaja rodičia (výrok I.), rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej T. N. mesačne sumou 300,- eur, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa počnúc dňom 02.11.2021 (výrok II.), nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 02.11.2021 do 24.03.2022 v celkovej sume 890,- eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III.,) a že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.). Opravným uznesením súd prvej inštancie opravil napadnutý rozsudok tak, že suma 890,- eur uvedená vo výroku III. sa nahradila sumou 1 190,- eur, nakoľko došlo ku chybe v počítaní. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd uviedol, že návrhom sa matka maloletej domáhala určenia výživného na maloletú do rozvodu manželstva nakoľko od augusta 2021 jej otec neprispieval na domácnosť a ani na maloletú. Otec maloletej s podaným návrhom nesúhlasil. Uviedol, že pravidelne posielal matke maloletej dostatočné finančné prostriedky na to, aby hradila náklady spojené s chodom domácnosti, od apríla až do júla 2021 700,- eur. Následne prestal matke posilať peniaze keďže s nimi nevie hospodáriť, keďže na dome vznikol nedoplatok na a dom mal byť odpojený od plynu. K svojim výdavkom otec uviedol, že platí náklady na plyn 185,- eur mesačne, elektrinu 90,- eur mesačne, spláca hypotéku 213,- eur mesačne, telefóny za tri osoby v priemere 185,- eur mesačne, miestne dane 326,98 eur ročne, komunálny odpad 125,- eur ročne, vývoz fekálií 32,- eur ročne, poplatok za smetné nádoby 20,64 eur ročne. Strava ho stojí cca 260,- eur mesačne, zaplatil dlh na plyne vo výške 860,- eur, maloletej kúpil vianočný darček za 85,- eur a znáša všetky náklady v súvislosti s údržbou a starostlivosťou o dom. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že maloletá T. N. pochádza z manželského zväzku, pričom na súde prvej inštancie je vedené konanie o rozvod manželstva rodičov maloletej, ktoré nebolo právoplatne skončené. Rodičia maloletej žijú v spoločnom dome, avšak majú oddelené domácnosti, náklady na bývanie hradí od septembra 2021 v celom rozsahu otec maloletej a

matka zabezpečuje uspokojovanie všetkých ostatných potrieb maloletej. Súd prvej inštancie mal za to, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, komunikácia medzi nimi je minimálna a starostlivosť o dieťa vykonáva prevažne matka maloletej, s tým, že maloletá prejavila záujem zostať v osobnej starostlivosti matky, pričom rodičia s takýmto postupom súhlasili, a preto súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky. Súd neupravoval styk otca s dcérou, nakoľko rodičia žijú stále v spoločnom dome a priestor na stretávanie sa otca s dcérou je široký. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že maloletá navštevuje sekundu 8-ročného gymnázia v T. I. T. D., do ktorého ju vozí buď matka alebo cestuje autobusom, výdavky na cestovné sú tak cca 15,- eur mesačne. Výdavky v škole má bežné, matka zabezpečila maloletej potreby na lyžiarsky kurz za cca 250,- eur, strava v škole stojí 35,- eur, za basketbalový krúžok, ktorý navštevuje maloletá matka platí 35,- eur + 51,- eur za rok za prenájom telocvične. Matka sporí dcére 30,- eur mesačne, dáva jej vreckové 35,- eur mesačne a má zvýšené výdavky na stravovanie vzhľadom k bezlaktózovej strave. Matka maloletej je zamestnaná, príjem má vo výške 815,92 eur mesačne, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá študuje vo 4. ročníku VŠ v H. a privyrába si brigádnicu. Matka hradí všetky výdavky na stravovanie, ošatenie, školu maloletej, okrem výdavkov na bývanie, prispieva jej aj dospelý syn cca 150,- eur mesačne. Otec maloletej pracuje, jeho príjem bol v roku 2021 priemerne vo výške 848,53 eur vrátane nemocenských dávok, pričom bežný príjem sa podľa jeho slov pohybuje okolo 1 000,- eur mesačne, cca 300,- eur mesačne si privyrobit v dielni a príležitostne si privyrobit napríklad predajom stromčekov, ktoré privezie z cudziny. Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére Y., avšak výživné jej neplatí, podľa jeho slov asi nepotrebuje, keďže pracuje a kúpila si aj auto. Na základe uvedeného súd prvej inštancie považoval za primerané výživné sumu 300,- eur mesačne, keďže otec maloletej má príjem výrazne vyšší ako matka, avšak hradí všetky výdavky na bývanie za seba, matku i ostatné deti. Otec maloletej hradí náklady, ktoré by inak boli nákladmi spoločnými s matkou maloletej (cca 500,- eur mesačne: energie, hypotekárny úver) a teda sa podieľa aj na nákladoch na bývanie maloletej vo výške 100,- eur (500:5 osôb). Podľa názoru súdu prvej inštancie je matka maloletej schopná zo sumy 300,- eur uhradiť náklady na stravovanie, ošatenie, hygienu dieťaťa, dochádzku do školy, školské potreby a jej záujmy. Súd pri určení výšky výživného zohľadnil aj náklady na bývanie, ktoré hradí otec maloletej. Otcovi maloletej po zaplatení výživného zostáva suma cca 500,- eur (1300-300,-500), z ktorej je podľa názoru súdu schopný uhradiť svoje výdavky a matka bude mať k dispozícii sumu cca 1 316,- eur, teda na každého pripadá suma cca 328,- eur. Súd prvej inštancie pri určení výšky výživného zohľadnil otcov vynaložené výdavky z toho dôvodu, že ide o spoločné náklady, pričom pri hypotéke ide o výdavok, ktorý spotrebovali obaja rodičia maloletej, avšak pri matkou spomínanom úvere vo výške 12 000,- eur tento súd nepovažoval za nevyhnutný, keďže matka nedokázala uviesť na čo konkrétne bola suma peňazí použitá. Súd prvej inštancie určil počiatok vyživovacej povinnosti od podania návrhu na súd, t.j. 02.11.2021, nakoľko je zrejmé, že v tomto období už rodičia maloletej neuspokojovali potreby maloletej spoločne. Dlh na výživnom od tejto doby vznikol vo výške 1 490,- eur, z ktorého súd odpočítal zaplatené výživné vo výške 300,- eur, a teda dlh na výživnom bol vo výške 1 190,- eur. Súd umožnil otcovi maloletej splatiť dlh na výživnom v pravidelných mesačných splátkach tak, aby tento bol uhradený čo najskôr a bol zároveň primeraný finančným možnostiam otca. Po právne stránke súd posúdil vec podľa § 24 ods. 1 až 5., § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v časti výroku II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedol, že bolo preukázané, že jeho priemerný mesačný príjem je približne 1000,- eur a privyrobit si približne 300,- eur mesačne v dielni u syna. Má za to, že jeho nevyhnutné mesačné náklady predstavujú náklady: plyn 180,- eur mesačne, el. energia 90,- eur mesačne, hypotéka 213,- eur mesačne, telefóny 2 osoby: svoje aj druhej dcéry 100,- eur mesačne, miestne dane 326,98 eur ročne, komunálny odpad 125,- eur ročne (za všetky osoby vrátane matky maloletej a maloletej), vývoz fekálií 32,- eur ročne, poplatok za smetné nádoby 20,64 eur ročne a nedoplatok za plyn 860,- eur (spolu 701,69 eur mesačne). Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol náklady vo výške 500,- eur mesačne, nakoľko mal vziať do úvahy aj ostatné nevyhnutné náklady, ktoré vynakladá v súvislosti so zabezpečením bývania celej rodiny. Namietal, že matka maloletej nemá žiadne výdavky spojené s bývaním ani mimoriadne výdavky v spojení s maloletou, pričom ide len o bežné výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloletú. Uviedol, že po zohľadnení všetkých nevyhnutných výdavkov (700,- eur) a po zaplatení určeného výživného (300,-eur) by mu zostala suma 300,- eur, zo sumy, ktorú však priznal ako nepravidelný príjem, a preto má za to, že výživné by malo byť určené

vo výške 200,- eur s prihliadnutím na to, že sa podieľa na všetkých nákladoch súvisiacich s bývaním. Vzhľadom na uvedené uviedol, že nedoplatok na výživnom je vo výške 693,33 eur (za 29 dní mesiaca novembra 2021 193,33 eur a za december 2021 až marec 2021 800,- eur po odpočítaní výživného 300,- eur). Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok II. napadnutého rozsudku tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne vždy k 15. dňu mesiaca vopred k rukám matky a výrok III. tak, že nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 693,33 eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, zročných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to pod stratou výhody splátok.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s odvolaním otca absolútne nesúhlasí a napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Domnieva sa, že odvolaním sa snaží otec vyhýbať povinnosti spolufinancovať svoju mladšiu dcéru, pričom staršej výživné neplatí vôbec. Má za to, že otec maloletej si vymýšľa a manipuluje, keďže obecné dane v skutočnosti platí 163,49 eur za rok a poplatok 20,64 eur ktorý v odvolaní spomína za smeti neexistuje. Uviedla, že daňové poplatky sú na obecnom úrade vystavené na meno matky, pretože ich 13 rokov platila ona (od času spoločného bývania v súčasnom dome). Všetky náklady na domácnosť i deti až do augusta 2021 platila ona, pričom prestala, pretože otec neprispieval už ničím a ona nemala peniaze na živobytie pre svoje dcéry. Uviedla, že otec financoval svoju oslavu (70 ľudí), dovolenku pri mori a vysoký životný štandard. Má za to, že otec maloletej má svoje príjmy oveľa vyššie, ako uviedol, keďže je zamestnaný u svojho bratranca a ten mu priznal minimálnu mzdu, avšak ona vie, že zarába ako šofér 1 500,- eur + diéty, privyrába si opravou áut, kde sú obraty minimálne 1 000,- eur mesačne + predaj rôznych vecí, ktorých zisk nevie odhadnúť - stromčeky z U. a pod. Podľa jej názoru sa otec maloletej zámerne vyhýba riadnemu a preukázateľnému príjmu zo zamestnania, pretože má veľa exekúcií a keby mal riadny plat, exekútor by mu naň siahol. Nesúhlasí s tým, aby bol nedoplatok za plyn zahrnutý do pevných mesačných nákladov, pretože je premenlivý. Uviedla, že reálne predstavujú náklady otca sumu mesačne cca 500,- eur. Má za to, že svoje náklady na maloletú riadne zdokladovala a odôvodnila. Poukázala na to, že zo zaplateného výživného uhradila maloletej dioptrické okuliare. Pripomenula tiež, že maloletá má laktózovú intoleranciu, čo je finančne náročnejšie, pričom sa neustále snaží nájsť si príležitostné brigády. Jej fixné náklady predstavujú sumu 629,72 eur mesačne (spotrebný úver 160,- eur, internet 10,-eur, TV 7,- eur, RTVS 4,64 eur, mobil matka 40,- eur, mobil T. 35,- eur, PHM 150,- eur, cestovné T. 15,- eur, strava T. v škole 35,- eur, strava matka v práci 15,- eur, basketbalový krúžok 35,- eur, prenájom telocvične 8,50 eur, ZRPŠ 2,92 eur, úrazové poistenie T. 10,- eur, sporenie T. 10,- eur, školské potreby 25,- eur, vreckové 30,- eur, výživový poradca kvôli bezlaktózovej intolerancii 10,- eur, PZP na auto 6,66 eur, lieky 20,- eur). Ako mimoriadne výdaje uviedla lyžiarsky výcvik a výstroj 250,- eur, zubár 50,- eur kvartálne, okuliare 200,- eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 50,- eur ročne. Uviedla, že do 08/2021 platila všetky náklady, ktoré v súčasnosti platí otec a otec jej prispieval sumou 700,- eur mesačne, niekedy 500,- eur podľa jej „poslúchania“. Od podania návrhu otec uhradil 300,- eur v mesiaci november 2021 a od tej doby 2x určené výživné v sume 2 x 350 eur. Na základe uvedených skutočností žiada krajský súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej T. N. mesačne sumou 300,- eur, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa počnúc dňom 02.11.2021 a výroku III., ktorým rozhodol, že nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 02.11.2021 do 24.03.2022 v celkovej sume 1 190,- eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Výrok I., ktorým súd prvej inštancie zveril maloletú T. N. C., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať majetok maloletej budú obaja rodičia, odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca dodáva nasledovné:

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Zároveň sú však bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné uvažovať tiež o potrebách vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie obdobie, prípadne o potrebách celkom náhodných, ktorých uspokojenie vyžaduje spravidla vyššie náklady.

14. Súd prvej inštancie o vyživovacej povinnosti otca k mal. T. rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 300,- eur, ktorú považoval vzhľadom na okolnosti veci za primeranú. Zohľadnil, že otec má výrazne vyšší príjem ako matka, hradí všetky výdavky na bývanie za seba, matku a ostatné deti. Hradením nákladov na bývanie (približne 500,- eur mesačne, ktoré pozostávajú z platieb energií a hypotekárneho úveru) sa podieľa na nákladoch na bývanie maloletej vo výške 100,- eur mesačne. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu, i keď sa otec finančne na starostlivosti o toto dieťa nepodieľa. Prihliadol k zvýšeným výdavkom, ktoré súvisia so stravou a športovými aktivitami maloletej. Pri otcovi súd ustálil jeho príjem približne na 1 300,- eur mesačne, keď vychádzal aj z tvrdení otca. Z tejto sumy je otec po zaplatení výživného v plnej miere schopný uhradiť svoje výdavky. Matka bude mať po zaplatení výživného od otca k dispozícii sumu 1 316 eur, z ktorých vyživuje spolu 4 osoby, aj keď k synovi už vyživovaciu povinnosť nemá.

15. Odvolací súd vo vzťahu k namietanej výške výživného konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ otec v odvolaní namieta, že platí všetky výdavky spojené s bývaním celej rodiny, odvolací súd len podčiarkuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní výdavky otca súvisiace s bývaním maloletej

zohľadnil. Zároveň súd správne zohľadnil, že pokiaľ otec z dosahovaného príjmu - minimálne 1 300 eur - platí výdavky na bývanie pre celú rodinu, je aj po zaplatení týchto výdavkov v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne, s ktorou sumou (300,- eur na maloletú) súhlasil aj v konaní o rozvod s prísl., keďže proti rozsudku odvolanie nepodal. Nakoľko príjem matky je vo výške cca 815,92 eur a vyživovacia povinnosť matky k maloletej je plnená jej dennou osobnou starostlivosťou o maloletú, pričom nepochybne aj matka na potreby maloletej prispieva, je zrejmé, že otcovi uložená vyživovacia povinnosť v sume 300,- eur zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej, študentke osemročného gymnázia v T. I. T. D., ktorá sa popri štádiu venuje basketbalu a má bezlaktózovú diétu.

16. Nakoľko súd prvej inštancie z vyššie uvedených dôvodov správne rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne s účinnosťou od 02.11.2021, správne rozhodol aj o nedoplatku na zročnom výživnom, za dobu od 02.11.2021 do 24.03.2022 vo výške 1 190,- eur, ktoré je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

17. Odvolací súd v súvislosti s rozsudkom vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletej T. N. a úpravy práv a povinností k maloletej (rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8P/53/2021-52 zo dňa 05.04.2022, právoplatný dňa 07.06.2022), na základe ktorého súd manželstvo rozviedol, maloletú T. N. C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne a to vždy do 15-teho dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva, neupravil na žiadosť rodičov styk otca s maloletou a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, považuje za potrebné uviesť, že predmetný (preskúmaný) rozsudok je platný a účinný do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva s prísl. .

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trov.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).